

Epistola

quippiam in ea est, illud totū in diuinorum operū contemplatione & admiratione repositum est. Quæ ambo cum Astrologia complectatur, meritò totam etiam humanam felicitatem illam complecti necesse est. Nec minus in aduersis hos hæc æternitatis contemplatio confirmat, cum breuem transitum huius onerosi æui consideramus, & fati necessitatem impositam, quæ eo est leuior, quo paulatim meditatione assidua mitescit, & quasi fit familiaris. Iam uerò hæc mittamus & ad humanum commodum sermo conuertatur. Quid utilius esse potest, quàm scire futura? quid iucundius, quàm diuinitatis alicuius hac in parte participem esse? Quid nam Astrologus bonus aliud est, quàm consiliorum quæ in cælo fiunt particeps? Et ut ille dicebat:

*Illic astra, polos, cælum, septemq; Planetas,
Consulit Astrologus, terrisq; reportat eorum.
Consilium, armans illas firmansq; caduca,
Contra cælestes iras superumq; furorem.*

Sed ut in omni disciplina nobiliore semper uitia maiora contingunt, alia quidem per eos, qui cum eam non norint se scire iactant, alia per eos, qui sciunt, sed malè utuntur, ita in hanc ut nobilissimam etiã pessima uitia, & innumerabilis turba nebulonum se contecit. Qui ita artem fœdarunt ac conspurcarunt, ut ne quidem uestigium illius supersuerit. Tot Albumasares, Abenrageles, Alchabitios, Abubatres, Zahelles, Messahalacos, Bethenes, Firmicos, Bonatos boni genij, quid iam superest, aut reliquū est à tot impostoribus? à tot nugis? Id factum est cum ars hæc esset, ut quilibet perspicere potest, tantò difficilior, quantò diuiniore: imperiti illi simularunt, quod assequi non poterant, in compendium uelle redigere. Itaq; cum quæstus causa omnes ad illos recurrerent, miserta humani generis Diuina bonitas Ptolemæum unum nobis pro tot millibus sycophantarum largita est. Qui artem in tenebris iacentem extulit, & in lucem traduxit. Dignus sanè Herculeis honoribus atq; aliquāto etiam maioribus. Is mira arte, summa diligentia, maximis laboribus, magna fretus felicitate ac uitæ diuturnitate, non solum errantium & inerrantium syderum cursus, magnitudines, aliosq; illorum affectus descripsit, sed & illorum decreta, ac præsagia tanta ingenij subtilitate, ut mortales omnes ab arte ipsa absteruerit, neminem accenderit. Quo factum est ut rursus turba hæc nebulonum surrexerit, ipsa disciplina cum Ptolemæi libro iacuerit squalore, & situ fœdata. Non id fallebat Ptolemæum futurum, sed maluit ueritatem obscure, quàm mendacia ac fabulas dilucidè, scribere: sperās futurum tandem aliquem, qui sua hæc monumenta posset explicare. Iacuit itaq; liber hic annis mille, quadringentis ita abiectus, ut nisi nomen authoris illum defendisset, maxima cum iactura bonarum literarum

rum